

Det vil utvivlsomt kræves, at man faar Sygekasseafdelinger, der ere afpassede saaledes, at det er muligt at inddrage under Sygekassernes Virksomhed en Mængde af dem, der ere saa fattige og daarligt stillede, at de nuværende Sygekasser praktisk talt ikke kunne siges at staa aabne for dem. Det er ogsaa nødvendigt at faa en Ordning, hvorved de kronisk syges Stilling bliver forbedret, og hvorved man faar Mulighed for at faa dem ind i særlige Grupper af Sygekasser.

Det vil endvidere være paatrængende nødvendigt at faa en skarpere Kontrol overfor Sygekassernes Styrelse. For det første vil det være nødvendigt meget skarpere at trække Grænserne op for, hvem der kan optages i Sygekasserne, end nu er Tilfældet. Der lyder stigende Klager over, at der i talrige Sygekasser optages Medlemmer, som i Virkeligheden efter Reglerne ikke have retmæssig Adkomst til at blive Medlemmer. Der er neppe Tvivl om, at vi der ere nødte til at sætte fastere og mere koncise Regler, end der findes i Øjeblikket. Desuden har, som jeg har omtalt tidligere, den stedfundne Revision af et betydeligt Antal Sygekasser givet Vidnesbyrd om, at der maa en skarpere Kontrol til med Sygekassernes Regnskabsvæsen og hele Styrelsen af deres Pengevæsen, end man hidtil har kendt. Der er heller neppe Tvivl om, at man vil blive nødte til at sætte et noget højere Minimumstal for Antallet af Sygekassernes Medlemmer for at faa Kasser med bedre økonomisk Rygstød, end de mindste Kasser nu undertiden have.

Jeg tror, vi maa være klare over, at hvis Behandlingen af dette Lovforslag sammen med Behandlingen af det fra anden Side for nylig forelagte Lovforslag fører til Resultater af en mere eller mindre begrænset Rækkevidde, kan dette kun være en Begyndelse til Sygekasselovens Revision. Vi maa fortsætte, og det inden lang Tid, med en langt betydeligere Omdannelse af vor Sygekasselov, og det sandsynligste vil vel endda være, at det Resultat, man kommer til i Udvalget, bliver dette, at man i Aar i dette Udvalg ikke kan naa videre end at trække Hovedlinierne op for den kommende Behandling af Sygekasselovgivningen. Videre er jeg tilbøjelig til at tro, at man ikke kan naa. Men jeg anbefaler i alle Tilfælde Forslaget til Behandling i Udvalg — formodentlig bliver det det samme Udvalg, der har faaet det fra anden Side fremsatte tilsvarende Lovforslag til Behandling. Maaske kan der saa komme

et Resultat ud deraf, og hvis der ikke kan komme et Resultat i Aar, haaber jeg, at der i alt Fald kan komme værdifulde Forarbejder for den kommende almindelige Revision.

Formanden: Jeg skal her udsætte Forhandlingerne. De genoptages i Aften Kl. 8.

Mødet udsat Kl. 4.

Mødet genoptoges Kl. 8.

Valdemar Olsen: Ordføreren for Forslagsstillerne, det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange), udtalte i Formiddagsmødet, at de af Forslagsstillerne foreslaaede Ændringer ikke vare af nogen særdeles indgribende Betydning, og det maa man give ham Ret i. De ere virkelig af overordentlig lidet indgribende Betydning. Da vort Forslag var til Behandling for nogen Tid siden, udtalte det samme ærede Medlem, at en Del af hans Partifæller i længere Tid havde været i Lag med at udarbejde Ændringer til Sygekasseloven, og han bebudede, at disse Ændringer vilde fremkomme i de nærmeste Dage, hvad de altsaa ogsaa gjorde. Dette vakte en vis Opsigt, i alt Fald indenfor mine Partifællers Kreds. Det var efter vor Mening noget af en Begivenhed, at det store demokratiske Reformparti nu endelig vilde komme til at tage Standpunkt til Sygekasseloven, efter at den havde virket i 20 Aar. Vi mente, at det var højst interessant at faa at se, hvorledes det fordums store demokratiske Reformparti havde udviklet sig med Hensyn til sit Syn paa de store sociale Love, som bleve gennemførte i 90erne. Paa det Tidspunkt, da Sygekasseloven blev gennemført, tvivlede Reformpartiet en Del paa, at det var rigtigt i saa høj Grad, som det blev Tilfældet, at haandhæve Princippet Hjælp til Selvhjælp, at forlange Selvhjælp ogsaa af de allerfattigste, idet det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) udtalte, at det